

De eigenwijze specialisten van

De Jan van Galenstraat als winkelstraat in verval? Niet voor wie op zoek is naar een klemmetje voor een Nilfisk uit 1966, Eric de Noorman, tropische vissen of *kangoo jumps*.

tekst MARLOES DE MOOR foto's DINGENA MOL

De Jan van Galenstraat is zo'n straat waar je gedachteloos doorheen fietst, op weg naar de gezelligheid van de Jordaan of het Westerpark. Wasserijen, belwinkels, kapsalons – waarom zou je ze een blik waardig gunnen?

Maar wie beter kijkt, vindt juist op het saaiste stukje van de Jan van Ga-

lenstraat vier bijzondere winkels, met aansprekende namen: De Stofzuigerkoning, Skate Dokter, Het Aquariumhuis Amsterdam en Boeken-Ruilbeurs Ge-Vo. Ooit werden ze ingeklemd door vele andere winkels. De Jan van Galenstraat was levendig en vergelijkbaar met de Kinkerstraat. Maar veel eenmanszaken hielden geen stand en

toen elf jaar geleden de straat werd opengebroken, ging het merendeel spoedig ten onder.

Alleen de sterkste drie overleefden en bepalen al veertig jaar het straatbeeld: de stofzuigerkoning, het aquariumhuis en de boekenruilbeurs.

Vorig jaar kwam de skatedokter het hier ook proberen.

Zeven decennia stofzuigerzakken

De Stofzuigerkoning, Jan van Galenstraat 163

Johan Cornelisse (57) heeft het lachende dat je misschien ook wel moet hebben als je tussen een wanordelijke stapel stofzuigerzakken, zuigmonden en nog veel meer een klemmetje voor een Nilfisk uit 1966 weet te vinden.

Hoewel weinig saaier lijkt dan een stofzuigerzak, spreekt De Stofzuigerkoning tot de verbeelding. De Jeugd van Tegenwoordig nam er een videoclip op. Voorbijgangers houden de pas in: nieuwsgierig, gniffelend en 'bizar' mompelend. Cornelisse is het gewend. Interview? Matig onder de indruk van dat verzoek haalt hij zijn schouders op. Vindt-ie best. "Ze komen hier vaker."

Het zit hem in de naam, de rode neonletters aan de gevel en ten slotte het interieur. Menige klant werpt bij binnenkomst het hoofd in de nek en aanschouwt met verbazing de ruimte, die tot aan de

nok is volgestouwd met stofzuigers, onderdelen en zakken. De winkel bestaat 75 jaar en je zou dus kunnen zeggen dat hier zeven decennia stofzuigermateriaal ligt. "De vorige eigenaar heeft veel verzameld, waardoor ik vaak nog onderdelen heb van oude merken."

Cornelisse nam de zaak drie jaar geleden over van het echtpaar Strijker. "De man had er geen puf meer voor. Maar hij wilde wel zeker weten dat zijn winkel zo zou blijven." Dat hield in: mensen zo lang mogelijk met hun stofzuiger laten doen. Geen commerciële insteek, maar aan Cornelisse wel besteed. "Ik vind het zonde als mensen een kapotte stofzuiger weggooiën, terwijl hij nog makkelijk te repareren valt."

Hij verkoopt zo'n vijf à zes stofzuigers per week. "Dat zijn geen aantallen waar de grote jongens uit de Kinkerstraat van opkijken."

Hij bedoelt firma's als Blokker en Dixons. "Dat noem ik dozenschuivers. De ene lading naar binnen en de andere er weer uit."

Er komt een man binnen die qua stemgebruik aardig aan hem gewaagd is. Met dezelfde wat lethargische intonatie informeert de man naar stofzuigerzakken voor een Excellio Z5110. Cornelisse bukt en vindt in een hoek, achter een stapel dozen, de gevraagde zakken. "12,95 zijn ze. Dat lijkt veel voor tien zakjes, maar dat is het niet. Er gaat twee keer zoveel in." De klant telt traag zijn geld uit. Toonloos: "Als er twee keer zoveel in gaat, schiet 't wel op ja."

Tot zijn vreugde kan Cornelisse bijna altijd zijn klanten van dienst zijn. Behalve dan die ene keer. Hij spreekt erover alsof het een gestorven dierbare betreft: "Alleen die ouwe Philips heb ik helaas moeten opgeven. Dat was einde verhaal."

Hobbywinkel in p

Het Aquariumhuis Amsterdam, Jan van

"Wij hoeven geen reclame te maken, we hebben genoeg klanten."

Dat lijkt Amsterdamse bluf uit de mond van een man als Arie Hovestad (70). Een brutale grijns trekt over zijn gezicht. In zijn ogen een schittering die de grens tussen grap en werkelijkheid voortdurend vaag houdt.

Maar Hovestad bluft niet. Klanten lopen inderdaad in en uit bij Het Aquariumhuis. Zijn vrouw Loes (ook 70) en dochter Ilonka (46) hebben geen moment rust.

"Pa!" roept Ilonka. "Help effe. Ik snap er de ballen van. Hij ken geen Nederlands." Naast haar staat een Japanner omstandig naar een aquarium met gestreepte vissen te wijzen. Hovestad luid tegen de Japanner: "Zeg, je moet eens Nederlands leren spreken. Niet zitten mauwen!" De man lacht schokschouderend. "Tja," zucht Hovestad, "Mensen denken altijd dat ik grapjes

